

Generalkonsulens Udtalelser bekræfte altsaa Rigtigheden af vor Paastand om, at Indførselen hertil af tyske Konfektionsvarer efter eventuel Vedtagelse af Regeringsforslaget vil tiltage betydeligt, — hvilket, som anført, formentlig vil foraarsage den danske Industris Ødelæggelse og at ca. 10,000 faglærte Arbejdere eventuelt blive erhvervsløse. Vilde dette kunne forsvares lige overfor en saa mægtig Arbejdsstyrke, som i de forholdsvis faa Aar har forstaaet paa sit Fagomraade at perfektionere sig saa godt, som sket er, og som for Tiden har under Overvejelse yderligere at perfektionere sine Medlemmer ved Oprettelsen af Fagskoler?

Ved vor sidste Forhandling om en ny Priskurant med vore Arbejdere i April 1905, efter at Arbejderne havde opsagt den da gældende Priskurant, som de forrede forhøjet, toge vi, — efter at have kommet deres Ønske imøde for at undgaa Konflikt, — den Reservation med Hensyn til Aaremaalet for den ny Priskurants Uopsigelighed, at Opsigelsen (som ellers først kunde ske til 1910) dog skulde kunne finde Sted til enhver Tid med 3 Maaneders Varsel fra Fabrikanternes Side, hvis Rigsdagen vedtog en ny Toldlov, som nedsatte de gældende Toldsatser paa færdige Herreklæder. Nu ligger dette Tilfælde maaske for, og vi nødsages til — hvis Forslaget, saa utænkeligt det end er, skulde blive til Lov, — at opsiges den nugældende Priskurant og stille Arbejderne betydelig daarligere Arbejdsvilkaar end hidtil. Saafremt Arbejderne ikke ville modtage disse, hvad der er sandsynligt, vil der opstaa en meget uheldssvanger Konflikt, hvis Resultat særlig vil ramme Arbejderne, da vor Fabrikation jo ikke betinger Maskinkraft, og vi som en Følge heraf have lettere ved at flytte vor Virksomhed til Tyskland eller andet formaalstjenligt Sted og dér fabrikere færdige Herreklæder til en betydelig lavere Arbejds løn og atter importere disse her til Landet.

For at undgaa disse Kalamiteter for Landet og dets faglærte Arbejdere henstille vi til det ærede Toldudvalg at tage videst muligt Hensyn til vore her præciserede, absolut berettigede Krav med Hensyn til den Beskyttelse, der er nødvendig, hvis vor Industri skal vedblive at bestaa og kunne optage Konkurrencen med den tyske Import.

København, i December 1906.

I „Foreningen af københavnske Fabrikanter af Herreklæder“:

Brødr. Andersen.	L. V. Andersens Eftf.	Joh. Bigler & Søn.
F. E. Binzer.	I. R. Bock.	Peter Buch.
J. Dahlenborg.		
Dansk Beklædnings-Kompagni, A/S.		Conrad Haunstrup.
Carl Holten.	Carl Jensen & Freund, A/S.	H. Jensen.
Vilh. F. Jensen.	P. C. Nielsen.	Aug. Neubert.
Fr. Petersen.		
Herman Simonsen.	Jul. Tafdrup.	L. Thorndahl.
		F. Zachariae.